

Arrest

nr. 194 835 van 10 november 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VANCRAEYNES
Avenue de Fidevoye 9
5530 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 21 maart 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 februari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat P. VANCRAEYNES en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U zou over de Afghaanse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Sayed Ahmed Khel, Kot district, Nangarhar. Enkele jaren geleden zou u als bewaker op een Britse basis te Panjwai, Kandahar gewerkt hebben. Twee van uw broers zouden bij de politie zijn en een derde broer zou een commando zijn die als bewaker van de voormalige minister van Defensie, Abdul Rahim Wardak werkt. Op een bepaald moment zou Daesh in uw regio aangekomen zijn. Daesh zou u ontvoerd hebben. Ze wilden dat u een

zelfmoordaanslag pleegde op Wardak. U tekende een papier om lid te worden van Daesh en nadat u gezworen had deze aanslag te plegen zou men u vrijgelaten hebben. U zou uw broer gewaarschuwd hebben en uw vlucht naar het buitenland werd geregeld. U zou legaal naar Iran gereisd zijn, waarna u uw reis verder illegaal verderzette. Na 42 dagen kwam u aan in België, waar u op 12/11/2015 een asielaanvraag indiende. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: uw taskara en kopies van verschillende documenten over de opleidingen die uw broers als politieagent of commando gevolgd zouden hebben en enkele foto's.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er een duidelijke indruk bestaat dat u op het ogenblik dat Daesh in Kot district aanwezig was zelf niet meer in dit district woonde. Uw beschrijving van uw leven onder Daesh is immers uiterst vaag en werd vooral gekenmerkt voor het opsommen van buiten geleerde lijstjes met namen.

Hoewel aangenomen kan worden dat u oorspronkelijk afkomstig zou zijn Kot district, bestaan er verschillende aanwijzingen dat u deze regio al langer verlaten heeft en dat u net als uw familie elders in Afghanistan verbleef. U beweerde dat u in het Kot district verbleef op het moment dat Daesh hier aanwezig was. Er werd u de open vraag gesteld om het leven onder Daesh eens te beschrijven: wie ze zijn, waar ze vandaan komen, wat ze deden... Hierop kwam u spontaan en zonder dat het gevraagd werd met een lijst met vijf namen van slachtoffers van Daesh. Daar deze mannen tot in Jalalabad toe gedood werden, lijkt het er zeer sterk op dat het hier gewoon om een vanbuiten geleerde lijst van slachtoffers gaat, dan een uit het dagelijks leven gegrepen beschrijving van de gebeurtenissen (gehoorverslag CGVS p. 13, 14). U gaf ook aan deze personen niet te kennen. U nogmaals gevraagd om de aanwezigheid van Daesh te beschrijven, kwam u opnieuw niet veel verder dan wat algemeenheden ("ze willen Afghanistan eerst overnemen, grenzen oversteken en andere landen overnemen"). U dan maar gevraagd wie hun leiders waren, kwam opnieuw met een lijstje met namen, waarover u verder nauwelijks enig detail kon verschaffen. U beweerde dat er gevechten waren tussen het leger en Daesh, maar opnieuw was u schaars met de details. U kon de naam van deze militaire operatie niet geven. U verklaarde als landbouwer steeds papaver geteeld te hebben, terwijl uit informatie blijkt dat Daesh hiertegen optrad in de regio's die ze controleerden. Voorts beweerde u dat uw familie eigenlijk Kot ook al een hele tijd verlaten zouden hebben, zodat het weinig waarschijnlijk is dat u daar nog verbleef. Zo zouden uw ouders en zus in Jalalabad wonen, en hoewel u initieel beweerde dat uw drie broers in Surkhrod wonen, diende u later aan te geven dat twee van uw broers in Kabul werken. Het lijkt er dan ook sterk op dat u in verschillende steden in Afghanistan over een familiaal netwerk beschikt. Alles wijst er dan ook op dat u net als uw familie al een tijdje niet meer in Kot woonde, maar eerder in Jalalabad of in Kabul.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Kot gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Sayed Ahmed Khel, Kot, Nangarhar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

U verklaarde dat Daesh u om specifieke redenen, nl. uw werk als bewaker van een Britse basis in het verleden en het werk van uw broers viseert. Hier kan om verschillende redenen geen geloof aan worden gehecht.

Zo beweerde u dat u in het verleden een tijdje als bewaker op een basis met Britse en Afghaanse troepen gewerkt zou hebben, maar uw verklaringen hieromtrent waren uiterst vaag. Zo kon u over de ligging van deze basis enkel zeggen dat ze in Panjwai, Kandahar lag, meer wist u niet (gehoorverslag CGVS p. 2). U gevraagd achter de naam van de basis zei eerst "Zare basis", dan "Panjwai" om te eindigen met de bewering dat het kamp geen naam heeft. U verklaarde als bewaker te werken in een wachttorens. U gevraagd waarom een basis dat vol zit met zwaar bewapende en goed getrainde Britse en Afghaanse soldaten, bewakers van buitenaf nodig zou hebben, temeer daar u zelf geen militair verleden had, kon hier geen antwoord op geven. Zelfs wanneer u gevraagd werd voor welke organisatie of bedrijf u op deze basis werkte kon u geen rechtlijnig antwoord geven. Ook wanneer u gevraagd wordt of u dan zelf tot het Afghaanse leger of de politie behoorde in uw functie als bewaker, kon u geen antwoord geven (gehoorverslag CGVS p. 3). Uiteindelijk gaf u aan voor de Britse strijdkrachten te werken. Echter kon u niet zeggen welke Britse eenheden in deze basis gestationeerd zouden zijn, noch wie hun commandant zou zijn. Ook over de aanwezige Afghaanse eenheden bleef u vaag (gehoorverslag CGVS p. 4). Daar u beweerde in een toren gestaan te hebben, werd u gevraagd om de basis waar u toch een goed uitzicht op zou moeten hebben te beschrijven, maar u beschreef enkel in zeer algemene termen het omliggende landschap. U kon de datum wanneer u hier werkte niet geven. Voorts legde u geen enkel document voor dat uw bewering hier gewerkt te hebben kan ondersteunen. U beweerde weliswaar dat u uw loon in Kabul diende af te halen, maar toen u gevraagd had hoe dit in zijn werking ging, kon enkel vastgesteld worden dat u ook hier weer geen duidelijke uitleg over kon geven. U haalde enkel aan dat u naar een kantoor diende te gaan; u gevraagd naar het adres verwees naar een antenne als herkenpunt (gehoorverslag CGVS p. 6). Tenslotte werd u nog gewezen op uw verklaringen zoals deze opgetekend werden door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) waaruit bleek dat u niet voor de Britten, maar voor de Amerikanen werkte (DVZ- vragenlijst 3.5, CGVS p. 6). U hierop gewezen verklaarde dat Amerika een land is en de inwoners daarvan Britten zijn. Echter als Afghaan die ook nog eens gewerkt zou hebben voor ofwel de Britten, ofwel de Amerikanen, kan en mag verwacht worden dat hij het onderscheid tussen beide nationaliteiten zou kennen. Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat Daesh u zou viseren omwille van uw werk op een militaire basis.

Voorts beweerde u dat uw broers verschillende functies bij het leger en de politie zouden bekleden, maar opnieuw bleef u hierbij uiterst vaag. Zo legde u documenten voor die betrekking zouden moeten hebben op de functies die uw broers bekleden. Echter ter ondersteuning van uw eigen identiteit legt u een taskara voor waarvan u zelf de inhoud niet kent (zo weet u niet onder welke naam u exact geregistreerd zou staan). U beweerde over een Afghaans paspoort beschikt te hebben, maar u verklaarde stereotiep dat u dit kwijt zou zijn. Dat aan deze bewering weinig geloof kan worden gehecht blijkt uit de vaststelling dat u over dit verlies tegenstrijdige verklaringen aflegde. Zo beweerde u voor de DVZ dat uw paspoort al in Iran werd afgenomen door de smokkelaar, terwijl u voor het CGVS beweerde u specifiek dat u de grens met Turkije al overgestoken was toen de smokkelaar het paspoort afnam (gehoorverslag CGVS p. 10, DVZ verklaring punt 30). Het lijkt er dan ook op dat u dit paspoort achterwege probeert te houden, waarschijnlijk daar de inhoud (identiteit, herkomst,...) niet strookt met uw verklaringen. U kunt dus uw eigen identiteit al niet ontegensprekelijk aantonen, laat staan dat u de identiteit van uw beweerde broers wist aan te tonen. Voorts zijn de door u neergelegde documenten van uw broers enkel kopies, en kopies kunnen steeds onderhevig zijn aan allerlei vormen van knip- en plakwerk. Verder kon u niets zeggen over de inhoud van deze door u neergelegde documenten. U wist enkel te zeggen dat het documenten van uw broers waren. Tenslotte dient er nog gewezen te worden op informatie toegevoegd aan uw administratief dossier waaruit blijkt dat in Afghanistan veel vervalsingen circuleren. Dat de inhoud van de door u neergelegde documenten niet overeenstemt met uw verklaringen blijkt uit de vaststelling dat volgens de Engelse versie van één van deze documenten, dit attest uitgevaardigd werd aan Ziauddin, terwijl u beweerde geen broer te hebben dat zo heet, het zou

over uw broer Ziaurrehman moeten gaan (gehoorverslag CGVS p. 11). Deze documenten ondersteunen uw bewering dat uw broers deze jobs uitgevoerd zouden hebben dus allerminst en mochten ze toch deze jobs hebben uitgevoerd dan is het onwaarschijnlijk dat u hierdoor zoals u beweerde gevisieerd werd door Daesh (zie infra).

U verklaarde dat uw broer de commando, de voormalige minister Wardak diende te bewaken, maar dit mag ook betwijfeld worden. Zo beweerde u in eerste instantie dat alle drie uw broers wonen en werken in het Surkrhod district van Nangharhar. In dit licht is het dan ook bevreemdend dat u later wanneer u het heeft over de job van uw broer, u plots beweert dat hij al 9 jaar als bewaker in Kabul werkt (gehoorverslag CGVS p. 7, 8). U beweerde dat uw broer een commando zou zijn, maar wanneer u gevraagd wordt naar details over zijn eenheid, dient u het antwoord schuldig te blijven. Ook over Wardak, de voormalige minister die bewaakt zou worden door uw broer blijft u vaag. U gevraagd wie deze man is zegt achtereenvolgens: "hoofd politie, hoofd commando's, hoofd leger". U gevraagd om verduidelijking kon enkel aangeven dat hij het hoofd was van het Afghaanse leger, wat hij nu deed wist u niet. Dat hij de voormalige minister van Defensie was, heeft u niet gezegd. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat uw broer bewaker was van Wardak.

Gezien bovenstaande vaststellingen is het dan ook ongeloofwaardig dat Daesh u zou viseren. Uw verklaringen over uw aanvaringen met Daesh waren overigens ook zeer ongeloofwaardig.

Uw bewering dat u ingezet zou worden voor een zelfmoordaanslag op Wardak is uitermate vaag en totaal onwaarschijnlijk. Zo werd hierboven reeds aangetoond dat uw bewering banden te hebben met het leger en politie en daardoor met Wardak ongeloofwaardig is. Ten tweede beweerde dat u dat u van Daesh een document diende te ondertekenen en u diende er een vingerafdruk op te zetten, waardoor u officieel lid zou zijn van Daesh. Het is echter uiterst onwaarschijnlijk dat Daesh op zo'n bureaucratische manier hun aantal leden zouden bijhouden. Bovendien kan men zich de vraag stellen waarom u lid zou moeten worden als u gedwongen werd een zelfmoordaanslag te plegen. Voorts is het volledig onwaarschijnlijk dat wanneer Daesh iemand zou dwingen tot het plegen van een zelfmoordaanslag, men deze persoon na enkel dagen zondermeer en zonder verder instructies of aanwijzingen zou vrijlaten enkel omdat deze persoon beloofd zou hebben om niets voort te zeggen (gehoorverslag CGVS p. 13). Daesh is een genadeloze organisatie iets dat u zelf probeert aan te tonen door het voorleggen van een foto met daarop enkele onthoofde personen. Dat zij zo naïef zouden zijn om u te laten gaan, waarna u uw broer kon inlichten over een geplande aanslag op Wardak is dan ook ongeloofwaardig. Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan uw bewering problemen te kennen met Daesh.

Helemaal aan het einde van uw gehoor haalde u nog aan dat u bij terugkeer vreest gevisieerd te worden daar de mensen zouden denken dat u zich bekeerde. U gevraagd waarom mensen dit zouden denken, bleef zeer algemeen. U ging ervan uit dat de mensen in Afghanistan zouden denken dat u zich bekeerde daar hier (in België) geen moskeeën zijn, geen gelovigen en dat het hier een overspelige gemeenschap is. Het CGVS ziet niet in waarom mensen dit bij uw terugkeer zouden denken, temeer u ook nergens aangaf dat u info van uw leven hier in België publiek en kenbaar maakte. Deze toevoeging wijst dan ook niet op een gegronde vrees voor vervolging. De door u neergelegde foto's voegen niets wezenlijks toe aan uw asioldossier daar het CGVS niet kan achterhalen, waar, wanneer en onder welke omstandigheden deze genomen werden.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk

verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 31/01/2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerswil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielerlaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikelen 62 van de vreemdelingenwet en 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.5. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de

mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er een duidelijke indruk bestaat dat u op het ogenblik dat Daesh in Kot district aanwezig was zelf niet meer in dit district woonde. Uw beschrijving van uw leven onder Daesh is immers uiterst vaag en werd vooral gekenmerkt voor het opsommen van buiten geleerde lijstjes met namen.

Hoewel aangenomen kan worden dat u oorspronkelijk afkomstig zou zijn Kot district, bestaan er verschillende aanwijzingen dat u deze regio al langer verlaten heeft en dat u net als uw familie elders in Afghanistan verbleef. U beweerde dat u in het Kot district verbleef op het moment dat Daesh hier aanwezig was. Er werd u de open vraag gesteld om het leven onder Daesh eens te beschrijven: wie ze zijn, waar ze vandaan komen, wat ze deden... Hierop kwam u spontaan en zonder dat het gevraagd werd met een lijst met vijf namen van slachtoffers van Daesh. Daar deze mannen tot in Jalalabad toe gedood werden, lijkt het er zeer sterk op dat het hier gewoon om een vanbuiten geleerde lijst van slachtoffers gaat, dan een uit het dagelijks leven gegrepen beschrijving van de gebeurtenissen (gehoorverslag CGVS p. 13, 14). U gaf ook aan deze personen niet te kennen. U nogmaals gevraagd om de aanwezigheid van Daesh te beschrijven, kwam u opnieuw niet veel verder dan wat algemeenheden ("ze willen Afghanistan eerst overnemen, grenzen oversteken en andere landen overnemen"). U dan maar gevraagd wie hun leiders waren, kwam opnieuw met een lijstje met namen, waarover u verder nauwelijks enig detail kon verschaffen. U beweerde dat er gevechten waren tussen het leger en Daesh, maar opnieuw was u schaars met de details. U kon de naam van deze militaire operatie niet geven. U verklaarde als landbouwer steeds papaver geteeld te hebben, terwijl uit informatie blijkt dat Daesh hiertegen optrad in de regio's die ze controleerden. Voorts beweerde u dat uw familie eigenlijk Kot ook al (...) verlaten zouden hebben, zodat het weinig waarschijnlijk is dat u daar nog verbleef. Zo zouden uw ouders en zus in Jalalabad wonen, en hoewel u initieel beweerde dat uw drie broers in Surkhrod wonen, diende u later aan te geven dat twee van uw broers in Kabul werken. Het lijkt er dan ook sterk op dat u in verschillende steden in Afghanistan over een familiaal netwerk beschikt. Alles wijst er dan ook op dat u net als uw familie al een tijdje niet meer in Kot woonde, maar eerder in Jalalabad of in Kabul.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Kot gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Sayed Ahmed Khel, Kot, Nangarhar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

U verklaarde dat Daesh u om specifieke redenen, nl. uw werk als bewaker van een Britse basis in het verleden en het werk van uw broers viseert. Hier kan om verschillende redenen geen geloof aan worden gehecht.

Zo beweerde u dat u in het verleden een tijdje als bewaker op een basis met Britse en Afghaanse troepen gewerkt zou hebben, maar uw verklaringen hieromtrent waren uiterst vaag. Zo kon u over de ligging van deze basis enkel zeggen dat ze in Panjwai, Kandahar lag, meer wist u niet (gehoorverslag CGVS p. 2). U gevraagd achter de naam van de basis zei eerst "Zare basis", dan "Panjwai" om te eindigen met de bewering dat het kamp geen naam heeft. U verklaarde als bewaker te werken in een wachttorens. U gevraagd waarom een basis dat vol zit met zwaar bewapende en goed getrainde Britse en Afghaanse soldaten, bewakers van buitenaf nodig zou hebben, temeer daar u zelf geen militair verleden had, kon hier geen antwoord op geven. Zelfs wanneer u gevraagd werd voor welke organisatie of bedrijf u op deze basis werkte kon u geen rechtlijnig antwoord geven. Ook wanneer u gevraagd wordt of u dan zelf tot het Afghaanse leger of de politie behoorde in uw functie als bewaker, kon u geen antwoord geven (gehoorverslag CGVS p. 3). Uiteindelijk gaf u aan voor de Britse strijdkrachten te werken. Echter kon u niet zeggen welke Britse eenheden in deze basis gestationeerd zouden zijn, noch wie hun commandant zou zijn. Ook over de aanwezige Afghaanse eenheden bleef u vaag (gehoorverslag CGVS p. 4). Daar u beweerde in een toren gestaan te hebben, werd u gevraagd om de basis waar u toch een goed uitzicht op zou moeten hebben te beschrijven, maar u beschreef enkel in zeer algemene termen het omliggende landschap. U kon de datum wanneer u hier werkte niet geven. Voorts legde u geen enkel document voor dat uw bewering hier gewerkt te hebben kan ondersteunen. U beweerde weliswaar dat u uw loon in Kabul diende af te halen, maar toen u gevraagd had hoe dit in zijn werking ging, kon enkel vastgesteld worden dat u ook hier weer geen duidelijke uitleg over kon geven. U haalde enkel aan dat u naar een kantoor diende te gaan; u gevraagd naar het adres verwees naar

een antenne als herkenpunt (gehoorverslag CGVS p. 6). Tenslotte werd u nog gewezen op uw verklaringen zoals deze opgetekend werden door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) waaruit bleek dat u niet voor de Britten, maar voor de Amerikanen werkte (DVZ- vragenlijst 3.5, CGVS p. 6). U hierop gewezen verklaarde dat Amerika een land is en de inwoners daarvan Britten zijn. Echter als Afghaan die ook nog eens gewerkt zou hebben voor ofwel de Britten, ofwel de Amerikanen, kan en mag verwacht worden dat hij het onderscheid tussen beide nationaliteiten zou kennen. Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat Daesh u zou viseren omwille van uw werk op een militaire basis.

Voorts beweerde u dat uw broers verschillende functies bij het leger en de politie zouden bekleden, maar opnieuw bleef u hierbij uiterst vaag. Zo legde u documenten voor die betrekking zouden moeten hebben op de functies die uw broers bekleden. Echter ter ondersteuning van uw eigen identiteit legt u een taskara voor waarvan u zelf de inhoud niet kent (zo weet u niet onder welke naam u exact geregistreerd zou staan). U beweerde over een Afghaans paspoort beschikt te hebben, maar u verklaarde stereotiep dat u dit kwijt zou zijn. Dat aan deze bewering weinig geloof kan worden gehecht blijkt uit de vaststelling dat u over dit verlies tegenstrijdige verklaringen aflegde. Zo beweerde u voor de DVZ dat uw paspoort al in Iran werd afgenomen door de smokkelaar, terwijl u voor het CGVS beweerde u specifiek dat u de grens met Turkije al overgestoken was toen de smokkelaar het paspoort afnam (gehoorverslag CGVS p. 10, DVZ verklaring punt 30). Het lijkt er dan ook op dat u dit paspoort achterwege probeert te houden, waarschijnlijk daar de inhoud (identiteit, herkomst,...) niet strookt met uw verklaringen. U kunt dus uw eigen identiteit al niet ontegensprekelijk aantonen, laat staan dat u de identiteit van uw beweerde broers wist aan te tonen. Voorts zijn de door u neergelegde documenten van uw broers enkel kopies, en kopies kunnen steeds onderhevig zijn aan allerlei vormen van knip- en plakwerk. Verder kon u niets zeggen over de inhoud van deze door u neergelegde documenten. U wist enkel te zeggen dat het documenten van uw broers waren. Tenslotte dient er nog gewezen te worden op informatie toegevoegd aan uw administratief dossier waaruit blijkt dat in Afghanistan veel vervalsingen circuleren. Dat de inhoud van de door u neergelegde documenten niet overeenstemt met uw verklaringen blijkt uit de vaststelling dat volgens de Engelse versie van één van deze documenten, dit attest uitgevaardigd werd aan Ziauddin, terwijl u beweerde geen broer te hebben dat zo heet, het zou over uw broer Ziaurrehman moeten gaan (gehoorverslag CGVS p. 11). Deze documenten ondersteunen uw bewering dat uw broers deze jobs uitgevoerd zouden hebben dus allerminst en mochten ze toch deze jobs hebben uitgevoerd dan is het onwaarschijnlijk dat u hierdoor zoals u beweerde geviseerd werd door Daesh (zie infra).

U verklaarde dat uw broer de commando, de voormalige minister Wardak diende te bewaken, maar dit mag ook betwijfeld worden. Zo beweerde u in eerste instantie dat alle drie uw broers wonen en werken in het Surkrhod district van Nangharhar. In dit licht is het dan ook bevreemdend dat u later wanneer u het heeft over de job van uw broer, u plots beweert dat hij al 9 jaar als bewaker in Kabul werkt (gehoorverslag CGVS p. 7, 8). U beweerde dat uw broer een commando zou zijn, maar wanneer u gevraagd wordt naar details over zijn eenheid, dient u het antwoord schuldig te blijven. Ook over Wardak, de voormalige minister die bewaakt zou worden door uw broer blijft u vaag. U gevraagd wie deze man is zegt achtereenvolgens: "hoofd politie, hoofd commando's, hoofd leger". U gevraagd om verduidelijking kon enkel aangeven dat hij het hoofd was van het Afghaanse leger, wat hij nu deed wist u niet. Dat hij de voormalige minister van Defensie was, heeft u niet gezegd. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat uw broer bewaker was van Wardak.

Gezien bovenstaande vaststellingen is het dan ook ongeloofwaardig dat Daesh u zou viseren. Uw verklaringen over uw aanvaringen met Daesh waren overigens ook zeer ongeloofwaardig.

Uw bewering dat u ingezet zou worden voor een zelfmoordaanslag op Wardak is uitermate vaag en totaal onwaarschijnlijk. Zo werd hierboven reeds aangetoond dat uw bewering banden te hebben met het leger en politie en daardoor met Wardak ongeloofwaardig is. Ten tweede beweerde dat u dat u van Daesh een document diende te ondertekenen en u diende er een vingerafdruk op te zetten, waardoor u officieel lid zou zijn van Daesh. Het is echter uiterst onwaarschijnlijk dat Daesh op zo'n bureaucratische manier hun aantal leden zouden bijhouden. Bovendien kan men zich de vraag stellen waarom u lid zou moeten worden als u gedwongen werd een zelfmoordaanslag te plegen. Voorts is het volledig onwaarschijnlijk dat wanneer Daesh iemand zou dwingen tot het plegen van een zelfmoordaanslag, men deze persoon na enkel dagen zondermeer en zonder verder instructies of aanwijzingen zou vrijlaten enkel omdat deze persoon beloofd zou hebben om niets voort te zeggen (gehoorverslag CGVS p. 13). Daesh is een genadeloze organisatie iets dat u zelf probeert aan te tonen door het voorleggen van een foto met daarop enkele onthoofde personen. Dat zij zo naïef zouden zijn om u te laten gaan, waarna u uw broer kon inlichten over een geplande aanslag op Wardak is dan ook ongeloofwaardig. Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan uw bewering problemen te kennen met Daesh.

Helemaal aan het einde van uw gehoor haalde u nog aan dat u bij terugkeer vreest geviseerd te worden daar de mensen zouden denken dat u zich bekeerde. U gevraagd waarom mensen dit zouden denken,

bleef zeer algemeen. U ging ervan uit dat de mensen in Afghanistan zouden denken dat u zich bekeerde daar hier (in België) geen moskeeën zijn, geen gelovigen en dat het hier een overspelige gemeenschap is. Het CGVS ziet niet in waarom mensen dit bij uw terugkeer zouden denken, temeer u ook nergens aangaf dat u info van uw leven hier in België publiek en kenbaar maakte. Deze toevoeging wijst dan ook niet op een gegronde vrees voor vervolging. De door u neergelegde foto's voegen niets wezenlijks toe aan uw asioldossier daar het CGVS niet kan achterhalen, waar, wanneer en onder welke omstandigheden deze genomen werden.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 31/01/2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken

dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.”.

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd waarom verzoeker zijn herkomst uit het district Kot van de provincie Nangarhar niet aannemelijk maakt. Wat deze motieven betreft beperkt verzoeker zich in het verzoekschrift hoofdzakelijk tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Zodoende doet hij geen afbreuk aan voormelde motieven. Zij vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien zij door verzoeker niet dienstig worden aangevochten, onverminderd overeind. Zij volstaan om te besluiten dat verzoeker in zijn hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maakt.

De Raad stelt in navolging van de verwerende partij vast dat verzoeker er niet in slaagt aannemelijk te maken dat hij in het district Kot woonde op het ogenblik dat Islamitische Staat (Daesh) zich in deze regio liet gelden, zijnde de periode waarin hij zijn vluchtrelaas situeert. Volgende motieven volstaan om dit besluit te schragen:

“(…) Uw beschrijving van uw leven onder Daesh is immers uiterst vaag en werd vooral gekenmerkt voor het opsommen van buiten geleerde lijstjes met namen.

Hoewel aangenomen kan worden dat u oorspronkelijk afkomstig zou zijn Kot district, bestaan er verschillende aanwijzingen dat u deze regio al langer verlaten heeft en dat u net als uw familie elders in Afghanistan verbleef. U beweerde dat u in het Kot district verbleef op het moment dat Daesh hier aanwezig was. Er werd u de open vraag gesteld om het leven onder Daesh eens te beschrijven: wie ze zijn, waar ze vandaan komen, wat ze deden... Hierop kwam u spontaan en zonder dat het gevraagd werd met een lijst met vijf namen van slachtoffers van Daesh. Daar deze mannen tot in Jalalabad toe gedood werden, lijkt het er zeer sterk op dat het hier gewoon om een vanbuiten geleerde lijst van slachtoffers gaat, dan een uit het dagelijks leven gegrepen beschrijving van de gebeurtenissen (gehoorverslag CGVS p. 13, 14). U gaf ook aan deze personen niet te kennen. U nogmaals gevraagd om de aanwezigheid van Daesh te beschrijven, kwam u opnieuw niet veel verder dan wat algemeenheden (“ze willen Afghanistan eerst overnemen, grenzen oversteken en andere landen overnemen”). U dan maar gevraagd wie hun leiders waren, kwam opnieuw met een lijstje met namen, waarover u verder nauwelijks enig detail kon verschaffen. U beweerde dat er gevechten waren tussen het leger en Daesh, maar opnieuw was u schaars met de details. U kon de naam van deze militaire operatie niet geven. U verklaarde als landbouwer steeds papaver geteeld te hebben, terwijl uit informatie blijkt dat Daesh hiertegen optrad in de regio's die ze controleerden. Voorts beweerde u dat uw familie eigenlijk Kot ook al (...) verlaten zouden hebben, zodat het weinig waarschijnlijk is dat u daar nog verbleef. Zo zouden uw ouders en zus in Jalalabad wonen, en hoewel u initieel beweerde dat uw drie broers in Surkhrod wonen, diende u later aan te geven dat twee van uw broers in Kabul werken. Het lijkt er dan ook sterk op dat u in verschillende steden in Afghanistan over een familiaal netwerk beschikt. Alles wijst er dan ook op dat u net als uw familie al een tijdje niet meer in Kot woonde, maar eerder in Jalalabad of in Kabul. (...)”.

Het gegeven dat verzoeker niet gevraagd werd zijn dorp te beschrijven of vragen over zijn streek te beantwoorden kan geen afbreuk doen aan de terdege gemotiveerde vaststelling dat verzoeker niet aannemelijk maakt daar daadwerkelijk te hebben verbleven onder het bewind van Islamitische Staat.

In zoverre verzoeker zijn vage verklaringen toeschrijft aan zijn ongeletterdheid en het feit dat hij nooit naar school is geweest, overtuigt hij niet. Zelfs van een ongeletterd en ongeschoold persoon kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met zijn directe en persoonlijke leefwereld. De gestelde vragen hebben dan ook geenszins betrekking op details, maar betreffen eenvoudige vragen met betrekking tot de aanwezigheid van Islamitische Staat in verzoekers herkomstregio en zijn dagelijks leven onder het bewind van deze organisatie. Het feit dat verzoeker geen scholing genoot kan zijn gebrekkige kennis betreffende zijn directe en persoonlijke leefwereld niet toedekken. Verzoeker toont tevens niet aan dat een gebrek aan scholing de verstandelijke vermogens aantast en hij hierdoor niet in staat is zijn eigen leefwereld in tijd en ruimte te situeren. Uit het gehoorverslag blijkt dat de dossierbehandelaar eenvoudige en duidelijke vragen stelde en dat verzoeker kennelijk kon volgen en hij de logica en de inhoud van de vragen correct begreep. Waar verzoeker betoogt dat hij met betrekking tot bepaalde aspecten wel precieze informatie

zou hebben gegeven, dient te worden gesteld dat elementen of gegevens in het voordeel van de vreemdeling niet noodzakelijk in de beslissing moeten worden opgenomen (RvS, nr. 178.032, 19 december 2007) en dat deze kennis hoe dan ook geen afbreuk vermag te doen aan de vaststelling dat verzoekers verklaringen over het algemeen een dermate vaag en niet-doorleefd karakter hebben dat aan zijn verblijf in het district Kot sinds de komst van Islamitische Staat geen geloof kan worden gehecht.

In de mate dat verzoeker zijn afkomst uit het district Kot gelegen in de provincie Nangarhar niet aannemelijk maakt, kan evenmin enig geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die zich volgens zijn verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Nog daargelaten verzoekers ongeloofwaardige afkomst, kan ook aan zijn verklaringen betreffende zijn profiel als voormalig bewaker op een militaire basis, de werkzaamheden van zijn broers, en zijn persoonlijke confrontatie met Islamitische Staat geen geloof worden gehecht om redenen die in de bestreden beslissing uitvoerig worden uiteengezet. Verzoeker laat desbetreffende motieven geheel ongemoeid en doet er derhalve geen afbreuk aan. Zij vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien zij door verzoeker niet dienstig worden aangevochten, onverminderd overeind.

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een verklaring van een zekere M. S., die bevestigt uit hetzelfde dorp in het district Kot afkomstig te zijn als verzoeker (stuk 10) alsmede een kopie van een stuk van een beslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waaruit het opschrift van deze beslissing blijkt dat voormelde persoon de subsidiaire bescherming werd toegekend (stuk 10). De Raad stelt vast dat de verklaring geen origineel document betreft, maar slechts een fotokopie. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan echter geen bewijswaarde worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Deze verklaring heeft bovendien een duidelijk subjectief en gesolliciteerd karakter en kan derhalve niet als objectief bewijs van verzoekers herkomst uit Kot in aanmerking worden genomen. Ook stelt de Raad vast dat de motivering op basis waarvan deze persoon subsidiaire bescherming werd toegekend ontbreekt in het neergelegde stuk. Het enkele feit dat deze persoon subsidiaire bescherming werd toegekend en een handgeschreven verklaring maakt en hierbij bevestigt dat hij uit hetzelfde dorp als verzoeker afkomstig is volstaat mede gelet op wat voorafgaat dan ook niet.

Wat betreft de brief van de wijzen van verzoekers dorp die door verzoeker werd neergelegd ter staving van zijn bewering dat zijn ouderlijk huis in brand werd gestoken na zijn vertrek, stelt de Raad evenzeer vast dat het hier geen origineel document betreft, maar slechts een fotokopie.

Documenten beschikken slechts over een ondersteunende bewijswaarde, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt echter dat verzoekers asielaanvraag ongeloofwaardig is, met als gevolg dat de documenten die ter staving van het aanvraag worden voorgelegd geen bewijswaarde hebben. Daarenboven moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat in Afghanistan een erg niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers aanvraag te herstellen.

Met een aanvullende nota die wordt neergelegd ter zitting van 27 oktober 2017 brengt verzoeker fotokopieën van de Belgische verblijfskaarten van twee personen bij (stukken 1 en 2), alsook enkele foto's waarop verzoeker te zien zou zijn tijdens de uitoefening van zijn job (stuk 3). Deze stukken kunnen evenwel geen ander licht werpen op de gedane vaststellingen. Verzoeker licht in het geheel niet toe wie de personen zijn waarvan hij de verblijfskaarten voegt, noch in welke zin de informatie die uit deze kaarten blijkt zijn asielaanvraag kan ondersteunen. Uit de foto's kan niet worden afgeleid dat verzoeker hierop staat afgebeeld, noch is duidelijk waar, wanneer en in welke omstandigheden deze foto's werden genomen. Deze foto's bevatten geen objectieve aanwijzingen voor verzoekers herkomst uit het district Kot, noch kunnen zij – mede gelet op verzoekers ongeloofwaardige verklaringen dienaangaande – aantonen dat hij een bewakingsopdracht heeft uitgevoerd op een militaire basis.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat *in casu* voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoekers Afghaanse nationaliteit staat in dezen niet ter discussie. Verzoeker maakt echter zijn herkomst uit het district Kot, gelegen in de provincie Nangarhar niet aannemelijk, noch dat hij afkomstig is uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet. Het is de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of verzoeker afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Gelet op het bovenstaande is verzoekers betoog met betrekking tot de huidige veiligheidssituatie in het district Kot en het onvermogen van de Afghaanse autoriteiten om de bewoners van dit district te beschermen niet dienstig. In tegenstelling tot wat verzoeker suggereert, spreekt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich in de bestreden beslissing niet uit over de vraag of de veiligheidssituatie in Kot al dan niet de toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in verzoekers hoofde rechtvaardigt.

2.6. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonst.

2.7. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift, en in uiterst ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te verwijzen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor een bijkomend onderzoek. Uit wat voorafgaat blijkt evenwel dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien november tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF